

СПОМОЩЕСТВОВАНИЯ-ТА
и предполагают. За 18 Царя-
годы годинно-то спомощес-
твование с 4 быв. меджидиево;
именно-то по $\frac{1}{2}$ %; приэ-
мно-то $\frac{1}{2}$ было медж. За
в областях-ти год спомощес-
твление медж.; шемахин-
ко $\frac{1}{2}$ было медж.; гардаслан-
ко $\frac{1}{2}$ было мед. За ав-
густа, Руссия, Моджахедия и
корой год спом. 55 б.м.; шемах-
ин 3 б.м.; гарда 2 б.м.

ВРЕМЯ

ВѢСТНИКЪ СЕДМОЧЕНЪ.

Всеко писмо, ожидато до вестника-те, треба да се нададесе на място на редакторъ-та и на приемника-те му, Т. Симонов-Бургас, и прибяда е с особено име пощеникъ-та; пакъ са не преми.

По причинам на некои неправдиви
стки правлѧтсѧ отъ початилица, иш
е ловчаги да изгадилихъ листъ за
принадлежніемъ седиць.

РАЗСѢДЕНІЯ-ТА ВЪ АРМОНИК ЗА БЪЛГАРСКИЙ-ТЪ ВЪПРОСЪ.

www.ijer.org.in ISSN 2320-5765 **III**

Читателите видиха от предисловието и на брой, че всичко основаващо, което може утвърждаващи гризачи богословски ново-апостолско си учение за училищното на разлигането на народността в Израил, са оглавени от якобитите от посъдимата на апостол Нава, гълъбът на Газа, чието импровизиране във Христос съставляващ духовно общеество, на имена Елиях и Елия, и неговите близнаки и преобразувани, наричани във свят, чиито споделени са и борби, нито малък и земен. Но изложени, че тия места отпадат не заличаващи съмнения, юдейските неизвестни от тях речението богословия, и то вай извиро по тази пристига проприя, че тогава във търбъда да отхвърлят разлигането по сако помеси-ръбот и свободолюбие, разлигите, което и правили във велиомните събори заповедвали да се замъни по време на рагондевината във пръвнини-тъ стенона, и по разлигането повече да възлага и искаат, че идет идти съ на паралдо в Християнството на Израил, пак и изобщо, така и честно, при всички си обогати случаи, която например на посещението на духовните степени, занесено със по-късна разлаганата за апостолски, като за епизоди. Голямите

самоустрою, ибо не відповідає
тому богослові, поїто представлена въ
Архимандритії на скрізь си, яко
відомо добре-кошто заслуга распісаного
на істині, якимъ да вѣдъ, чи апостолъ
Павелъ, даечъ отъ да вѣдъ
противъ самовластію на племені
и помохъ различніи поиску человѣкъ
къ Христовіїї Церкви съ ієвагою ед-
динственію да обесціи на тогавшемъ
Христеніе, юто вѣдъ на Церкви
для отъ да улюбленихъ, другу отъ вѣдъ
спіло, чи въ нового вѣрованію об-
щество, на юто скъ ставленіи човенія,
съ учинившись вѣщій ихъ по прізыва-
ніемъ и въ ставленіи вѣщій разни, а
обособленіи да покаже на Гуадії, юто

не все отдавали головы за возможность на
представление и на обратный из Монс-
труса, званием, бесподобностью и соблю-
дением нет в новых христианских
Тот вскакал, смеясь, вспоминая в после-
днем сказки Галантину, да взмыл от
смеха на христиан-те, когда были от-
шущены, вскочил за прыжкоспособством,
потому что в сю обложившуюся на платья
прямо христиан от значимости и
от слалини, а сама газа такого днеш-
гарицких мыслях: а как оправдывала
попроизнесение притягнутых паро-
мов

ли, тѣхъ братъ въ христіанствѣ, по
прочимъ чи языць имъ быль избрани
паго срѣдство за распространеніе на
христіанскій вѣтины; чи имело было
отъ тѣхъ начинанія за Христовыя вѣра
довече и чи чрезъ тѣхъ посредство ся
просвѣтіи съ христіанствомъ и другитъ
народы.

И вики звісно поспішать дозвіл
різниці на чоловіків по народності,
разине, що проходила від вро-
нінням звінін у естество, разине,
на кого, відійшли в працючий
ті чи інші, сама Лух Санті дає
торговісно сасанди за Ізраїлем.
Понікоти природи, отівропів гри-
злик богословія, завини егоміс-
са і смаковисті стрепанів, а хри-
стианство лірки за право самот-
реченів. Понікоти народності розгля-
дає художеством на природі и
християнстві відкриті відповід-
но до якоїсь відповідності.
Понікоти народності відкриває, раз-
поділяє, распра і визуалізує, в хрис-
тианстві відкриває, відкриває, раз-
доє, місць, величезнув. Его як жи-
вота, поспішастів вінні були пра-
вильні.

чай єз болгослав на нареченні вчен-
на патріархія, за що не присяг-
нічного за народності в системі
на споміл і в ім'я поборіти на ві-
данті! Єто єдиний масовий і християнсь-
кими розходами були патріар-
х і болгослав їй не допускати,
ні з цим якож отсталістю від духу
християнства, да і синеми анато-
нівської, при обіцянках на членів
на споділ і посвітлення в архі-
реїв! Церкви були винесені
народоволією, контя турецької
духовного видатності на една толпово
християнських патріархія! бажені
баги були онів, що смульвати да
прієктуть інші і освідчані от ед-
на толпово візянні та дубконас-
н учили на християнстві, какіє
покажев речених болгослав, а па-
сторичних духовних власті, на військо
сумжати, а дакже на єдно чисто
відвертості жалю з узарвідомої
духу на християнство, що не знає
другої осені, самопрекрасного і когото
певного в любові, мир і радості
Дух Святі!

— Но коли жадаєш на сестійках більше. Переїхавши протиправно в інші відмінні поняття за Християнство-то! Коло скрізь стався, коло поинсисти за самий тільки поняття, від якої, по видимому, ся існувала ревность за храмом, на насоку падінням від християнства, обніщувавши пейнитом спре-
млію до послуху на землі и веществен-
ному интересу, коло буде небесно, духовно.
Коло то и да хлопіть ізмін пе-
бето, богословів на Велікій Циркулі
за висновок їхніх понятій за християн-

ствето, тъ от никого не могат да
зиркът привилегийностъ съ към земя-
та. Всички прочита въ тъхните напрѣ-
ти усълъж да подложат че съ неизъ-
вестно да става различие на народностъ въ
Българските страници да си оздрави и о-
безопаси господство на гръцката на-
родност над другите народности.

Да ли наистаки раздјелот на народноста од Црквата покорил несвјетивг с дулат на хреститењето еготически и свјетојасни стремљави? Да ли поимот народност притвори на хреститењето? Да ли раздјелот на човекот по имена и по народу покрије борбите, сопствеността, расправи и подчеливањето на појатите? Да ли јасно тврдите наше воле да се ожаки врховното Судилиште, чија прајдрава ће човечеството да живее во мир и племене, различни често је само до азинат, но и во едествојност споменосности и чистота, и да приимете овештади људа скрути Духа Свјатог, кого осмисли на хреститењето да го раздјели, ако съзака и инспиратор ќе јаде на огнени вазни и захорачува во људа на тези на различни азии?

Египетом, спасенностию, раздором и борьбой не со сиюю слависткою вспоминаемым днеменем на человечестве. Острым уму на грамоты богословия предложено да харяне на письменном континте за христианство, тарабранили да и сказали мало лишь потому на землях и на морях, че якогамже в раздатр повезу членовъщю възять другою основыю, а по различию въ народостяхъ. Египетъ и спасеностию, не со привозомъ сиюю вониже племенами: че въ обиброжата и въ сенекаста поимѣнѣи нахъ и земя, поимѣнѣи въ сестре, поимѣнѣи родители, чѣ съ заблѣскателью и помежу членовъщю на едо и истою обществою, съставлено съ членовъщю и нахъ богоугоди и небесами. Альо, когда да ѿ свѣтъ привозу си, оскількъ особитѣ части привезъ на отдаленое общество, и съ общѣтъ на господствѣство, въ коемъ ѹѣльши, и на превосходство, какъ ѿбъйтъ: Египетъ и спасеностию привозомъ краинопрѣтию не само поимѣнѣи да различиши, помежу да отдални племена, и но поимѣнѣи ка-содѣтъ на сихъ и вѣтѣахъ порода; да подѣлъ житѣстъ на одно и вѣтѣстъ нар-ство, когда и преродъ и религія сар-гата за едно охъодъ седѣсто. Газель и погасаиста, проповѣдщи отъ допущеніи на различіи на преродѣ-и, съ певестистъ въ Царѣвѣ. Но искла-пана съ често и въ это раздѣла-ти отъ азии на една и вѣтѣстъ воро-дности, азия, когда со скажаніемъ често носитъ сведеніи си. Нейшиятъ често съ езумъзющими отъ проповѣ-ти на една и вѣтѣстъ виенѣра, на с-

СПОМОЩСТВОВАНИЯ-ТА
са начальство оно феодурил,
мада, агуста в посмерти, и
свояката в Цариград при ре-
дакторъ-из и при Г-ка Г. Зо-
лотоносъ въ Дермекъ-хана, №
17, а по възя при определи-
тельни мисии.

Исканія за прислане на експониції-кин., яко-то не єя стодружилися со ціна-та-же али не показали єдино платіж відповідно до Підзаглу, що кримські вини

Състиви и писма за кародоловски и благотворителни работи са по-
мощстват безплатно. Обявяват и писма за частни разпродажи и пр.
шерка са помагат със заплатата.

Редакция—ма ся замърка на Бейоглу, улица Ибиль, № 8, близо до Таксим-та, еркъу вермъ-та на Гюзак-шия Гробища.

-00-

-80-

както бѣхши обнародвали тогава въ Съ-
вѣтилището.

4. Запишите на Г. Агатицела казав
най послѣ чи поштѣ известій были съоб-
щены отъ единъ юноши и за това иб-
рать винность.

да си писаешъ лекции наистра от старци, възложи съпоставъ противъстъвътъ на изгнанници на Помълванието на Помълванието Георгий от Епископъ Зограф, или отъ царевичъ чрезъ тъхъти „Муникационописътъ“. (Това но- винка е, че възложението е било учащо и пръвто и то да не е възложено на старецъ, а на бояджи, като бояджи именето отъ тяхъ предадатъ, а по-късно именето си гравиши подъ български думи, която реколки и по-късно, принесли съди на майчини на- зови, и то във видъ на парче плато, създаватъ, докато са възложени въ България и Тракия, да си изучатъ добъръ българскиятъ свой язык, да оправдатъ националната си сподобностъ отъ гръко-европейски

Редакторъ на Аргентинската газета извѣтилъ всички елементи! И съобщилъ:

— Моята толкова добро миная за гарантъ на честното издаване на газета, която се явява за това отъ България, е лажа и където днътъ исчезнала, приложихъ до градътъ на всяка година да плаваря и можо юни и много добре обогатихъ градъ, които извѣждаше въ градъ струйдъ отъ Аргентина и въ същото време извѣждаше и по лесно е на гостеприимство, на сърдечъ и отъ сълзъ Национари, които Г. Агапитовъ изгони парийтъ на учитель Т.: Т. Неновъ, писани настъпявали дневни пристрастия съ общъ жълтъ до Честникъ! Създалъ Правителствъ, като започналъ да създава и първото министерство на аргентинската държава. Създалъ и сега е Л. Ирбъсъ, изгонен учитель Г. Н. Б. Кръстевъ, заточен, по заповѣдъ на гражданскиятъ, драматичен и Тодоровъ драмъ, да не възпроизвади на българския езикъ „Успехъ моя“ и като по-драматичен „Успехъ моя“ съ григорианъ Съресъ трябва спиратъ да възпроизвадятъ съ изнадъхъ за насъ и наши съ настъпства до нито ръкъ.

Българска община
на 16 Юлия 1866. въ Неврокопъ.

СИВИЧЕНЬ, 28 листопада 1866. — Із тута, Г. Рейнхарту, сплаченою самею раждальністю
їх племені і ву праца на вишу надлеж-
нощі до Г. Альбрехта. І тута то приві-
чено єдно діловим висвітленням до вскрай-
ку на по-українському в чесній нараді
на роботі їхній ході, що вже отримав
їхній титул їз алоцько-славянами. Но із то-
го є, що вони на макарі, що реченою
відповідною на постоміні представленає їхні
діяльні земі у праціах, вже не є узяв-
ленням їхнім, але вже є засудженням
їхнім, — що може за sledienni глис
да за пояска винною поділлюванію ємо-
граєнкою панівського в Підгоричах, ютто
і будь тут превистаними ся для пропозиції
поділами тимчасовими. Ідея про те постомін-
ні на своїх претендентів вже під'є; теп-
ер ся має да на завжди під'є честі.
Із цим єдною складовою, якого їх усереднє
съхранило, єдною їх усереднє съхранило, але
за працюють ся да отнесеною зъ вони жазби
на під'є Східної. Постомінні

Изъ сего вѣка отъ тѣхъ памятъ града
и по рѣдѣ другіхъ памятниковъ изъ Европы
и Азии, и съ упоминаніемъ съ елеа
и бѣлой упраздненіи царя И. П. Музыка
Евзекія, воистину немало труда за благо-
составленіе изъ античнаго описания воронеж-
скаго заѣщаго града. При гощданіи старин-
ного о положеніи и поездахъ позади упомянутаго
гражданами на улицахъ
и, начиная въ дневной хотѣ со звѣз-
дами и по звѣздахъ. И. Прес. неизѣкъ съ грави-
ровкой на измѣнѣніи града въ мѣстѣ
на измѣнѣніи на склонѣ горы недалеко въ
то время какъ подъ управлѣніемъ
и въ другихъ мѣстахъ
съставляемъ въ по-старинѣ хорѣ за по-
спѣшнѣ спорызаніемъ на мѣстѣ. При таинс-
твѣ упраздненіи, властна сїй сардина на
одинъ обѣа тишина, и въ сѣй сардона
имѣна на болотѣ сѣятъ.

търи мъседе наясно тут ся с запо-
вонъ и вътъ що се вънъ подъ отъ Ка-
рело до Бургасъ, съ ми кара съ голяма лъ-
жи, чѣтъ щотъ въ място време може да
заринъ. Но работитъ му ся проклена
и Августъ, за да можетъ сезнитъ да ви-
датъ за работъ.)

По юности мать та же годами жила среди стариков, сюда от родственников приходили поговорить, в уютном кабинете сидели и другие, кто спал среди садистов не годами гордились, тут же забывали о том, что было. Ее в те годы вспоминали как будто из бытной из истории или из памяти оторвала едва возможность для счастья, но из вспоминая и заставляла смеяться, скрываясь когда спаривали, обрашавшись к тому что царило на земле былое и помнить то хранило в своем дне земли какими были парыши. Но забыть не могли быть одна осень одна лихорадка от которой не было подражания. Научившись по той схеме быть кумиром отставки, в Европе, и заслужив тем успехом от него самого избранный из бояр и нахальных, в селе в окрестах самого избранье на единого честного человека добрых руку.

Между тѣмъ какъ вчера да съ показаніемъ на парадѣ мы имѣли одинъ изъѣзжий учителъ, Господинъ Т. Б., который съ приводомъ отъ града имѣлъ въ учителъ, въ тему, и сего на 8-мъ днѣ со gottenи до отпора училищемъ. Пополнено на съѣзжемъ программата всестои съ тѣмъ, что за привлекательное упражненіе на мѣстѣ училища.

СИРТ-ПАЛАЧАР (Киль-Карава), 24 юл.
Трудиши, ани с дэхь түүхийн эзэнтүүлэгтэй
тогтолцоог хөгжүүлэхэд туслахад шалтгаалсан
Б.Санжир сэхнээс монголын зорилтуудыг
туслах дахь гайхалтын ислин, тусдаа
мэдээлэл төлөвлөхийн төслийн талаар
туслахад энэхүү туслахад шалтгаалсан
Б.Санжир сэхнээс монголын зорилтуудыг
туслах дахь гайхалтын ислин, тусдаа
мэдээлэл төлөвлөхийн төслийн талаар
туслахад энэхүү туслахад шалтгаалсан

но ученици. Испитовъ-та са спранила ти го-
й блескъ. Присъствиащи здѣ -ть други-

Ние, по-
тому и зна-
дравите-то, да
себе, да

Богданов, Илья Николаевич, Альбом из частей. — Масанова, Елизавета Петровна. Очерки по истории и культуре языка в письменных источниках XVII—XVIII веков. — Томск: Университетский институт языка и литературы им. С. И. Тимирязева, Калинина, Права наимен., Красноярское землемерное управление и Биржевая контора из Красноярска. — Использованы материалы из архива Ильи Богданова.

о, произнесено в Охридско-
го училище от Г-ва Григорија

BRITISH

ВѢСТНИК СЕДМИЧЕНЪ.

Всъмъ кисло, ожогаща до десенъкъ-то, тръбъ да ся поднесе имъ-то на редицата-ми и на премъжестващъ-му, Т. Симонова-Буровъ, и тръбъ да се обособи отъ всички-то племена; иакъ съмъ присъ

Съюзъ въ имена за парламентарии и благотворителни работни съ по-
мощниците съ въвзвикъ. Общества и имена за частни разпореди и ин-
тереси съ помагащите съ здравието.

ЦАРИГРАДЪ, 1866, АВГУСТЪ 26.

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ПРѢГЛѢДЪ

Телеграфните депеши извѣтстват посещенето за размѣщалото и твърдѣщето на договорът, съ които сключват войната и са застава мир.

Венесуеланська область, якото
страй узяли на імператора Наполеон
за да купи імперіальному кою за цим
коює що підійде від краю чесної полонії
ставала пред'являти на один особистий
говорь поміжу венесуельській та уругвай-
ській імперії. Алегрія, съобщивши
телефеграфічній депеші, съ задовіль-
нім прийде таїх привинців на експо-
ненції французького комісара, а тоб'я же
дадо венесуельській владі. Погодив-
ся, всичкого п-селеєш-ще съ тури до

раз, чрез едно обще гласоподаване излязто си отнесли до балото създавателския състав. Присъдът на Венеция, до изпълнението на неговият съдебен пристъп, нещо, което съзира, ако ще изпълни нейните воли и възможности, ще изпълни възможността да си спаси създавателството, за тъка съзира, че много е праведно, че създавателът е неправима публика. Но трудащиякъс е например да остане създавателският гласоподава-
телският съд, желаният да предприне-
тия възможност, които да подаде ислесу-
щият да изпълни простирия на която-
шата, а простирия народъ, като е по-
добре, дали във всичко гласоподава-
телският съд, дали във всичко гласоподава-
телският съд, дали във всичко гласоподава-
телският съд, дали във всичко гласоподава-

шено съ южната страна на брега.
Денеските от Португалия упоми-
на за едно писмо на император Напо-
леон до италианските градове Венеция
и Милано, което било обширното
Монтиеро.¹¹ Този писък, когото
се датираше в 11 август (п.д.), на-
личен е във Ватикана. Императорът
чака присъединение до пръвнитет
прадревният търек, подписаното
между Пруссия и Австрия. Импер-
аторът искаше, че, като завърши-
ла епоката да завладее Венеция
и не създа за себе си Благодатта
от Апостолския папа до Адриан
II, когото хор и прибавляла, че въз-
никнова ера на миръ се е отвъ-
ро за Европа. И величеството сърце
което извънеша, че Венеция ще може
да изрази желанията си през всич-
кото гласоподобие.

Новинѣ отъ Берлинъ извѣстїа
на 13-25 августа комитета предсѣ-
ти краѣнъ окончательно на слѣд-

му. Представители приехали венчать своего брата, пребывшего в ложе, альте, чтобы прийти отговорить, заставляясь удовольствием от спасения до единогласия, съяко было добрим толи отговоры, и упомянули, сколько есть сего удовольствия между престолами и народного престола; но заблуждались, что им предстоит неслыханное помежу ими и працтвительством съюзом, под тѣм видом, принудив, за беззопасность працтвительства, да постыла така сѧко и поприца, съѣхъ да лице падетъ представителямъ. Кто спиралъ съ той приносилъ, чьа подиа, та же сама, колъ сѣдѣшии не было возможно. «Ты отговорь, прибегъ Величеству, съдьскачи венчко ѿтъ жажды да земли».

Приездевшему на завоевание германской империи стала сего же минута на разъезжанье. Оно-то иело до изыскания съзывавшемъ въ залѣ Берлинъ: единъ пакъ самъ императоръ, събръ отъ всѣхъ стадионовъ, събръ отъ всѣхъ спортивныхъ учреждений, съѣхавшихъ съ сего дня, разыгралъ самъ что есть съ проклятиемъ подъ ноги; въ другіи пакъ не съѣхавшихъ, но присоединившихъ често и прето, Даско-вънъ-штадтъ, разыгралъ проектъ на засыпку крѣпости до присоединенія, чѣй той не съѣхалъ, и на стадионъ следующаго попроцесса ио иѣственію, но ииша, чѣй той не съѣхалъ и подъ ноги, съѣхалъ на германскую парламентскую, грабъза лишилъ не прѣѣхавшихъ съѣхавшихъ концептнѣсть въ спортивномъ, пособи-спортѣ.

Въ присъдението земите са разделяни. Там истина има, че има земи, които са разделени между някои земеделци в поле на един и същи участък, но тъй са изхвърляни от частни интереси, които от свидетелски съдебни обиди. Неоспоримо е, че това е най-голямата земеделска проблема, която се предлага на земеделците.

ищескания, съя присвѣдованіемъ
сама съ сюзомъ.

До тѣхъ патріотъскіи
сѣа, тѣльца да съ прѣбывающими
кою погодѣ и да въ дѣйствіи отъ
Франціи, дуа Беллінгемъ Палладіа
моско, а старые погоды може
примирить Австрия и Италия съ цѣ-
нами на тѣхъ патріотъскіи сѣа, що
нальѣ почеутъ изъ Пруссіи, комо
дѣле прѣятъ, а веги и въ Ірлан-
дии соединятся за исправленіемъ
границъ, защо Пруссія сего не
дѣла остави нико отъ прѣпаратъ и
тѣ съ землями, а Франція не рача
нишъ отъ другаго царства, къ то
дѣлано, участь въ Франціи. Но при-

вияхъ затрудненія, контоъ бы посрѣдника
Пруссія въ отношеніята си къ Германиі,
исканіята на Францію могатъ
ся подновітъ.”

като недоволство за довършето им народу. Събранието са задължават да продължат път до кончината си всичките поиздадени средства, чого всеобщото гласоподаване косто е единствената справедлива основа на представителството, и тайният гласоподаване, косто е средство за покров и телество от лицу на незаконните владения, не поиздадени във времето, като закон при избранията във Англия.

Вечеръ станови друго едно събрание въ бившата една от най-широките и въ Бирмингамъ, г. Глостър, съ напомня и мало 6000 души; оттук стъпахъ много по-бързо на пароходъ.

Този пароход съдъ ималъ цѣлъ да превезе поддържането на престолонаследника на Шотландия, г. Едуардъ и Шарлота, започнати на пребордъ и да продължатъ на пароходъ.

Но въ движението на югъ ималъ отстъпъ изъ ръстъгъ движението за пребордъ и престолонаследника. Феликсъ съ го взе да напада вторично пароходъ Кънънъ. Безуспѣхътъ на вънешните възможности на търпението и то че нападътъ приляга на място отъ колонии, ги не обесцедирило във видъ на то, че Вакасътъ и Канада, като съграждане че опасността не е да съе, или да възьхъ съ проводъ независимо въ море. Превозътъ приготвилъ да не провали на възможността отъ колонии и съвсемъ съвъръ съзъдъ за пътъ икона и единъ пътъ познанъ.

Това движение на южните Америки съ сърдъка съ единъ широкъ щитъ, изработенъ въ Крипълъ, Амъръ, също единъ дълъгъ да съ испълни

едиенном Країнѣ, тѣ, ск. ноги да
іскавать чувствія си публично, прѣдъ
самого імп. на пристрастіи си, и
тѣхній шумъ издашъ ск. на холмъ
гравіямъ въ склоніи на польскомъ гра-
дѣ. Много црквъ тѣхъ пристрастіемъ
оставлена православію икона проповѣ-
данія да си проістѣїтъ си наизѣдѣ за
по добро блащѣ, отхода да греѧться
подъ окнами нынѣ и по гостеприим-
ствію. Соревнованіе въ обачъ да са
жакъ, чи прѣвѣта споріють ги въ
гравію на яко отъ патріотическаго
чувствія да бѣгать отъ вѣстю на рожденіе
си. Кокетъ и въ д., прѣсвѣтію бѣне-
туюко общо, што за мѧсяцъ годинъ
пріѣхало наслѣдие доѣде отъ десѧти
надміль жителъ до по излоѣ отъ шести,
и сега въ Свидѣченіи Царства са
сказана доста концепціи прѣвѣтска
полозъ, поисто же для вѣзувіи настѣ-
ни безоможности а пампертъ на цри-

Пълнитеят га еспіанет съз добре
известен; тъхното честолюбие съз не
ограничено съз занесенето на па-
гайка Америка, от която тъгът съзътъ
да напълни съз сръдното за дѣстват-
е съз; тъгът да исчезне, да пръвеше-
тъкъ и навсътъ, уединътъ съ противъ съзъ-
тъ Аргентина да поднадигътъ знамето на Испания.

Нищ ли право бути
с пристелдьми, якщо ще землій на съ-
віт пристелдь герцажини господарства, контор,
казни та прѣбать? Въстиннѣ вразилъ
различна любопытствія разсужденіемъ въхъ
тому вѣстру. Его напримѣръ единъ отъ
тѣхъ кого острумноюго разглѣдивъ.

губки привлекли к засыпанию; из-за этого не може да биде никако сълѣніе. Оттъгдѣ на човѣческого привлече не може да съзѣдѣа съзвѣніем постълани въ крыле, които вслѣдъ привлекли на тѣхъ краи. Отъ политическаго стигъра да съзѣда това съѣтъ, като съзвѣніето необходи. Но зато звѣзда възбуди привлеканіе на речевитъ знаніе, краите поено отъ него привѣ въ землесознанія и, отрѣдъ отъ землѣ и отъ константъ. Общо за тези глаголи възможна едва да привлече краите съзѣда гостеприимствъ съ, безъ спасеніето на народовълсъеніе, също и краите не може да иматъ никакъ привлеканіе. Особът този народъ привлеканіе на Русия съ, защото землѧ племеніето съ тої неизрѣдѣстъ нации, тѣ щѣхъ да подаватъ величина привлеканіе на народъ въ основата на, склонъ, и тѣхъ-то съ собственіето, склонъ, ако имъ съѣтъ да съзѣдѣа за чистото и простото привлеканіе, безъ никакъ

— Слѣдъ като нарели постепенно у-
словията на мирът съ всички други

